

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 12. 5. 2014

Český telekomunikační úřad

Odbor ekonomické regulace

Dne 19. 5. 2014 *Průbala*

1

Praha 7. května 2014

Čj. ČTÚ-1 630/2014-611

Rada Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **IPEX a.s.**, se sídlem Roháčova 1095/77, 130 00 Praha, IČO: 45021295 (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 16. ledna 2014, ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou toto

rozhodnutí o ceně č. CEN/3/05.2014-79:

I.

(1) Podle § 51 odst. 5 písm. f) a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení volání (terminace) v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/3/12.2013-8 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné telefonní síti pro službu ukončení volání (terminace) v pevném místě (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby nebyla překročena maximální cena 0,03 Kč/min. bez DPH.

(2) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání přichozí z jiné veřejné sítě elektronických komunikací a ukončená (terminovaná) na geografická čísla a negeografická čísla (řady 910) veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení a na telefonní čísla, která se skládají z přístupového kódu k neveřejným sítím (jedná se o přístupové kódy 9500 až 9599 a 972 až 974) a doplňkových číslic, vymezená ve vyhlášce o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací vydané k provedení § 29 odst. 4 Zákona.

(3) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí Evropského hospodářského prostoru.

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona analýzu trhu č. 3 – Ukončení volání (terminace) v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě (dále jen „trh č. 3“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 13. prosince 2013 pod čj. ČTÚ-127 153/2013-609 a po oznámení Evropské komisi jí vydal jako opatření obecné povahy č. A/3/12.2013-8 ze dne 10. prosince 2013. Toto opatření bylo dne 13. prosince 2013 uveřejněno v částce 20/2013 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 3 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podnik s významnou tržní silou. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/3/03.2014-11 ze dne 4. března 2014, které bylo vydáno pod čj. ČTÚ-567/2014-611/IV. vyř. a nabylo právní moci dne 12. března 2014, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

V případě účastníka řízení analýza dále prokázala, že jsou naplněny podmínky pro uložení regulace cen podle § 51 odst. 5 písm. f) Zákona a navrhla mu uložit povinnosti související s regulací cen. Správní orgán proto přistoupil k uložení povinností uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

K části I. výroku

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), ve kterém jako nejvhodnější metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů („pure“ BU-LRIC, dále také jen „LRIC“), na jejímž základě by měly být do 31. prosince 2012 stanoveny terminační ceny.

Správní orgán je s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při výkonu své působnosti vycházet rovněž z doporučení Evropské komise. Rozhodne-li se správní orgán nepostupovat podle doporučení Evropské komise, kterým se harmonizuje uplatňování práva Evropské unie upravujícího oblast elektronických komunikací, bezodkladně o tom Evropskou komisi informuje spolu s odůvodněním takového postupu.

Správní orgán je dále podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovanou cenou se podle ustanovení § 55 odst. 2 Zákona rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí.

S ohledem na výše uvedené zákonné povinnosti a dále s ohledem na výsledky analýzy relevantního trhu č. 3 popisující úroveň konkurenčního prostředí, tržní postavení účastníka řízení i možné soutěžní problémy, se správní orgán rozhodl při ukládání povinností související s regulací cen, formou stanovení maximálních cen, vycházet právě z metody stanovené v Doporučení, tzn. stanovit regulované ceny prostřednictvím metody LRIC.

Důvodem, proč správní orgán považuje výpočet regulované ceny metodou (čistého nebo také „pure“) LRIC za v souladu se zákonnými požadavky § 56 odst. 4 a § 55 odst. 2 Zákona je skutečnost, že metoda LRIC umožňuje pokrýt všechny náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace, resp. náklady, kterým by se teoretický efektivní operátor mohl (opět v dlouhém období) vyhnout, pokud by velkoobchodní službu terminace neposkytoval. Zvolený způsob výpočtu regulované ceny tedy umožňuje pokrýt jak náklady variabilní, tak náklady, které jsou v krátkém období považovány za fixní.

Ze samotné definice metody přírůstkových nákladů přitom vyplývá, že v regulované velkoobchodní ceně za terminaci dochází k pokrytí všech přírůstkových (dodatečných) nákladů, vyvolaných poskytováním velkoobchodní služby terminace teoretickým efektivním operátorem. Do výpočtu regulované ceny tak nebyly zahrnuty společné a sdílené náklady,

kteří nejsou přímo přiřaditelné (tj. přímo vyvolané) žádnou konkrétní službou, tedy ani službou velkoobchodní terminace. Jinými slovy by společné a sdílené náklady účastníku řízení vznikly i bez poskytování velkoobchodní služby terminace a musel by je tak zahrnout do cen ostatních služeb obdobně, jako je bude muset do cen těchto služeb zahrnout i při aplikaci metody LRIC pro stanovení velkoobchodní ceny za terminaci.

Správní orgán se oproti dosavadní praxi při cenové regulaci na tomto relevantním trhu (patrně např. v rozhodnutí o ceně č. CEN/3/04.2010-67 pro společnost Telefónica Czech Republic, a.s. z roku 2010) rozhodl nestanovovat ceny za terminaci v rozlišení podle úrovně propojení (místní a poslední tranzitní ústředna) ani v rozlišení podle času, ve kterém k terminaci volání dochází (silný a slabý provoz), a stanovil, rovněž v souladu s dlouholetou praxí při regulaci cen za terminaci v mobilní síti a nově i s praxí při regulaci cen za originaci v pevné síti, jednu maximální regulovanou cenu. Důvodem je stanovení ceny pro službu poskytovanou teoretickým efektivním operátorem prostřednictvím nově budované sítě, jejíž topologie a síťové prvky již nevychází ze současné PSTN sítě, ale ze sítě nové generace (NGN – Next Generation Networks). V takto postavené síti by k propojení dvou sítí již pravděpodobně nedocházelo na více síťových úrovních (jako k tomu mohlo docházet ve stávajících PSTN sítích na místní a tranzitní ústředně), ale pouze na jedné úrovni, které odpovídá i cena uvedená ve výroku I. tohoto rozhodnutí (cena odpovídá propojení na tzv. Core IP Routeru). Tím však správní orgán striktně nevylučuje ani možnost propojení na více úrovních NGN sítě v případě, že se na něm smluvní strany dohodnou (např. obdobou propojení na místní ústředně může být propojení na Local IP Routeru, obdobou propojení na tranzitní ústředně pak propojení na Core IP Routeru).

Dalším důvodem, který správní orgán vedl ke stanovení pouze jedné ceny za terminaci je i skutečnost, že faktické rozdíly ve výši cen pro jednotlivé uvažované úrovně propojení jsou v NGN síti natolik malé, že je sporné, nakolik by tyto rozdíly v cenách, s ohledem na administrativní náklady spojené s jejich vedením (nastavení cen v interních systémech, billing), motivovaly jednotlivé operátory k dalšímu budování sítě a propojovacích bodů blíže koncovým účastníkům.

Důvodem pro změnu charakteru modelované sítě, prostřednictvím které je regulovaná služba terminace poskytována, je i snaha správního orgánu o zachování konzistentního přístupu při vyčíslení nákladů terminace a originace volání poskytovaných v téže pevné síti postavené na architektuře NGN. V situaci, kdy správní orgán předpokládá poskytování služeb originace v pevném místě teoretickým efektivním operátorem prostřednictvím NGN sítě, je oprávněně přepokládat, že stejně efektivní teoretický operátor bude prostřednictvím téže NGN sítě poskytovat i služby terminace.

Samotný nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v pevné síti byl vytvořen ve spolupráci s externí poradenskou společností. Tento nákladový model je založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu založenou na nákladech pevné sítě efektivního operátora. Tato modelovaná síť je založena na všech používaných technologiích, zohledňuje však i provozní údaje, náklady a současnou topologii sítě společnosti Telefónica Czech Republic, a.s., jako největšího operátora působícího na relevantním trhu, který disponuje celonárodním síťovým pokrytím. Tomuto jedinému operátoru byla také na základě výsledků analýzy relevantního trhu navržena povinnost vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů, a to mimo jiné i za účelem zajištění vstupů do nákladového modelu. Páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model LRIC správní orgán během jeho tvorby průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí v rámci pracovních jednání, na kterých operátoři mohli vznášet své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích jeho tvorby. [Nákladový model „pure“ LRIC](#), který správní orgán použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně [dokumentu](#) popisujícího teoretická východiska a metodologické principy modelu a včetně [příručky pro uživatele funkcí modelu BU-LRIC pro pevnou síť](#).

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 % stanovené v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu „pure“ LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 8,26 %. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model obsahující vstupní data pro teoretického efektivního operátora je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci vydání tohoto rozhodnutí. Ze zveřejněného i naplněného modelu jsou patrné všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v pevné síti.

Správní orgán se s ohledem na zjištění a závěry učiněné v analýze relevantního trhu č. 3 (viz kapitola Ceny a ziskovost) rozhodl vyjmout z regulace služby terminace volání příchozí ze zemí mimo Evropský hospodářský prostor (dále jen „EHP“)¹. Důvodem tohoto rozhodnutí je existence vysoké asymetrie mezi cenami uplatňovanými operátory působícími na relevantním trhu v České republice na jedné straně a operátory ze států mimo EHP na straně druhé. Důsledkem této asymetrie je nerovné postavení (diskriminace) mezi českými spotřebiteli volajícími do států mimo EHP, kteří musí v maloobchodní ceně volání hradit i vyšší velkoobchodní cenu terminace (pokrývající ve většině případů větší část nákladů, než by odpovídala metodě „pure“ LRIC pro velkoobchodní službu terminace) a spotřebiteli ze států mimo EHP volajícími do České republiky (kteří v ceně svého maloobchodního volání hradí tuzemským operátorům pouze přírůstkové náklady spojené s velkoobchodní službou terminace). Tímto rozhodnutím ponechává správní orgán sjednání výše ceny za terminaci volání ze států mimo EHP na účastníku řízení. V případě, že účastník řízení dojde k závěru, že rozlišování cen a jejich individuální sjednávání pro různé státy mimo EHP pro něj představuje administrativní zátěž (náklady) převyšující potenciální přínosy (vyšší výnosy za terminaci ve vlastní síti či nižší platby za terminaci ve státech mimo EHP), má i nadále možnost uplatňovat jednotnou cenu za terminaci stanovenou v části I. výroku tohoto rozhodnutí pro všechna příchozí volání.

Správní orgán zvažoval při přípravě návrhu tohoto rozhodnutí o ceně, zda, s ohledem na výrazný pokles regulovaných cen, nerozložit tento pokles do více postupných kroků (glide path) tak, aby zmírnil dopad do podnikatelského prostředí a na investiční záměry regulovaného operátora (účastníka řízení). Obdobným způsobem správní orgán v minulosti postupoval například při regulaci terminačních cen na relevantním trhu č. 7. K tomuto kroku však nakonec správní orgán nepřistoupil. Důvodem je zejména skutečnost, že k uplatnění cen metodou LRIC dochází v pozdějším termínu, než jaký předpokládá Doporučení (nejpozději k 31. prosinci 2012). S ohledem na tento odklad v přijetí a následném uplatňování cen založených na metodice LRIC se správní orgán rozhodl aplikaci těchto cen již déle neoddalovat a rozhodl tak, jak je uvedeno v části I. výroku tohoto rozhodnutí.

Úřad bude nadále sledovat a prověřovat vývoj nákladů na terminaci podle nově uplatněné metody dlouhodobých přírůstkových nákladů efektivního operátora a v případě potřeby vydá správní orgán nové rozhodnutí o ceně.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke

¹ Evropský hospodářský prostor tvoří členské země Evropské unie a dále Island, Lichtenštejnsko a Norsko.

sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv.

Dne 16. ledna 2014 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 7 dnů ode dne doručení oznámení.

Účastník řízení požádal dopisem z 23. ledna 2014 o prodloužení lhůty k vyjádření a správní orgán usnesením ze dne 24. ledna 2014 lhůtu o 7 dní prodloužil.

Účastník řízení, prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ing. Milana Šouby, advokáta, k zahájenému správnímu řízení zaslal své vyjádření dne 30. ledna 2014.

Ve svém vyjádření účastník řízení uvedl, že analýzu relevantního trhu č. 3 není možné chápat jako závazný právní dokument, po jehož přijetí již není možné rozhodnout v rozporu s návrhem opatření z analýzy plynoucí. K odůvodnění svého přesvědčení účastník řízení uvedl, že opatření obecné povahy nemůže stanovit konkrétní povinnost konkrétnímu subjektu. Pokud by účastník řízení vycházel z premisy, že analýza relevantního trhu má natolik jasné a přesné výsledky, aby v následném správním řízení nebylo možno zvažovat, jaké povinnosti se komu uloží, musí nutně dojít k závěru, že takový akt obsahově odpovídá spíše správnímu rozhodnutí, nikoliv opatření obecné povahy. K takovému aktu by ovšem nebyla opora v Zákoně. Proto je na analýzu relevantního trhu třeba pohlížet jako na rámcový instrument, k němuž může být v navazujícím správním řízení přihlédnuto a od něhož se lze odchýlit.

Dále účastník řízení uvedl, že účelem analýzy trhů je zjištění, zda tyto trhy jsou efektivně konkurenční a tato část analýzy je závazná. Co se stanovení subjektů s významnou tržní silou a povinností týče už jen z dikce Zákona (§ 51 odst. 4 Zákona) „Úřad jako součást výsledků analýzy uvede návrh na stanovení podniku s významnou tržní silou a návrh povinností“ je dle účastníka řízení zřejmé, že se jedná o nezávaznou část. Dále účastník řízení poukázal na čl. 4 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích. To podporuje i skutečnost, že procesní postavení účastníka řízení u přijímání opatření obecné povahy je výrazně slabší. Do procesu by bylo možno zasáhnout toliko námitkami, které nemají ani suspenzivní ani devolutivní účinek. To podporuje závěr, že závazné rozhodování o konkrétních povinnostech účastníka řízení má být až předmětem tohoto navazujícího správního řízení a z analýzy trhu v něm bude správní orgán vázán pouze závěrem, že relevantní trh není dostatečně konkurenční.

Správní orgán částečně souhlasí s vyjádřením účastníka řízení v tom smyslu, že uznává možnost ze závažných důvodů neuložit povinnosti podnikům identifikovaným v analýze relevantního trhu jako podniky s významnou tržní silou. Tímto důvodem může být zejména přerušení podnikatelské činnosti na trhu, na němž byla společnost navržena jako podnik s významnou tržní silou. Správní orgán však již ve správních řízeních o uložení povinností nevede s účastníkem řízení polemiku o povaze soutěžních problémů či kritériích pro nalezení podniku s významnou tržní silou, neboť tato funkce náleží právě analýze relevantního trhu, kterou rozhodnutí o ceně nemůže suplovat. Jednotlivé dotčené subjekty (tedy i společnosti navržené jako podniky s významnou tržní silou) mají možnost zpochybnit platnost či úplnost argumentů správního orgánu v analýze relevantního trhu v rámci veřejné konzultace k návrhu analýzy, kterou správní orgán vede podle § 130 odst. 1 Zákona. K návrhu opatření správního orgánu se podle § 130 odst. 6 Zákona může vyjádřit kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením přímo dotčeny. I z tohoto ustanovení Zákona tak vyplývá právní moc opatření ovlivňovat práva, povinnosti nebo zájmy dotčených subjektů. Domnívá-li se účastník řízení, že v analýze relevantního trhu, vydané jako opatření obecné povahy, je závazný pouze závěr o úrovni konkurence na daném trhu, ale nikoliv návrh na stanovení konkrétních společností jako podniků s významnou tržní silou, připomíná správní orgán ustanovení § 51 odst. 1 Zákona, podle kterého není efektivně konkurenčním trhem trh,

na němž působí jeden nebo více podniků s významnou tržní silou a kde nápravná opatření vnitrostátního práva nebo práva Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže nepostačují k řešení daného problému. Dle správního orgánu je tak závěr o neefektivně konkurenčním trhu úzce spjat s identifikací podniku (či podniků) s významnou tržní silou a oba závěry od sebe nelze, co se právních účinků týče, oddělovat. Skutečnost, že § 51 v odst. 4 Zákona v souvislosti s analýzou relevantního trhu výslovně zmiňuje „návrh na stanovení podniku s významnou tržní silou“ a „návrh povinností“ odráží dle správního orgánu fakt, že samotnou analýzou skutečně ještě žádné konkrétní povinnosti operátorům uloženy nejsou, ale jsou jim až následně uloženy v samostatných správních řízeních. Tomu odpovídá i znění § 51 odst. 5 Zákona, podle kterého „Úřad podle výsledků analýzy relevantního trhu stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou a uloží mu jednu nebo zároveň několik“ povinností uvedených dále v témže ustanovení Zákona.

V další připomínce účastník řízení uvedl, že předmětem probíhajícího správního řízení má být zjištění, zda je nutné a případně v jaké výši zavést regulaci cen pro účastníka řízení. Podle účastníka řízení je jasné, že jako podklad k tomu nestačí pouze bez dalšího návrh v analýze trhu. Účastník řízení znovu konstatoval, že analýza trhu slouží pouze k určení, že regulovaný trh není efektivně konkurenční a veškerá skutková zjištění, právní posouzení a závěry o nutnosti jakékoliv regulace by měly být obsahem tohoto správního řízení.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení znovu připomíná, že dle § 51 odst. 1 Zákona nelze oddělit závěr o neefektivně konkurenčním trhu od identifikace podniku s významnou tržní silou. Pokud by interpretace Zákona účastníka řízení byla v tomto bodě správná, samotná analýza vydávaná jako samostatný právní akt by postrádala svůj smysl a správní orgán by mohl samotnou analýzu provádět až v rámci správních řízení o uložení povinnosti. Této interpretaci však odporuje znění § 51 odst. 5 Zákona, dle kterého „Úřad podle výsledku analýzy relevantního trhu stanoví rozhodnutím podnik s významnou tržní silou a **uloží** mu jednu nebo zároveň několik“ povinností. Více viz výše uvedené vyjádření správního orgánu.

Účastník dále uvedl, že analýzu trhu č. 3 považuje za výsledek špatné interpretace OOP/1/02/2008-2. Vycházení z předpokladu, že relevantním trhem je každá jednotlivá síť, je zcela v rozporu s jakýmkoliv myslitelným výkladem Zákona. Smyslem Zákona, dle účastníka řízení, nebylo stanovit kritéria, podle kterých je nutno dojít k závěru, že každý subjekt s vlastní sítí je subjektem s významnou tržní silou.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení, byť směřuje k analýze trhu a nikoliv k návrhu rozhodnutí o ceně, uvádí, že konkrétní kritéria pro zařazení poskytovatelů na relevantní trh uvedl v analýze tohoto trhu, na str. 23. Samotný trh pak stanovil v opatření obecné povahy č. OOP/1/02.2008-2, ve znění pozdějších opatření, a to v souladu s Doporučením Evropské komise 2007/879/ES ze dne 17. prosince 2007 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante.

Dle účastníka řízení je nutné si uvědomit, že se jedná o „trh č. 3“, nikoli o „trhy č. 3“. Je využito jednotné číslo. Z toho je zcela zřejmé, že by měl být posuzován jako jeden celek. Použití slova „jednotlivých“ jen zdůrazňuje fakt, že se trh skládá z jednotlivých dílčích částí. Pokud by byla řeč o více samostatných předmětech zkoumání, bylo by použito množné číslo. Ve stejném duchu pak účastník řízení pokračoval, když uvedl, že se vypracovává jedna analýza trhu č. 3, a není v ní vůbec odlišeno, o který z jednotlivých konkrétních trhů by se mělo jednat.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení, byť směřuje k analýze trhu a nikoliv k návrhu rozhodnutí o ceně, uvádí, že obsahem daného relevantního trhu je „ukončení volání (terminace) v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě“, na čemž nic nemění ani souhrnný název (zkratka) „trh č. 3“, uvedená v opatření obecné povahy č. OOP/1/02.2008-2, ve znění pozdějších opatření. Zmíněné Doporučení Evropské komise 2007/879/ES, ze kterého správní orgán vycházel, tuto zkratku neobsahuje a uvádí pouze plné

názvy jednotlivých trhů. Bližší popis jednotlivých trhů a důvody pro jejich vymezení lze nalézt i ve Vysvětlujícím memorandum týkajícího se Doporučení Evropské komise 2007/879/ES ze dne 17. prosince 2007 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante.

Dále účastník řízení uvedl, že už jen z použití termínu „subjekt s významnou tržní silou“ je jasné, o co zákonodárci šlo. O stanovení, který subjekt má natolik výrazné postavení na trhu, že se může chovat zcela nezávisle na konkurenci. Výklad určeného trhu č. 3 jako množství jednotlivých sítí, které se hodnotí zvlášť, naprosto popírá tento smysl. Na základě výše uvedeného pak účastník řízení dospívá k závěru, že trh č. 3 je nutno vykládat tak, že trhem č. 3 je celý trh terminace volání do veřejných sítí poskytovaných v pevném místě. Jakýkoliv jiný výklad odporuje zákonu.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení, byť směřuje k analýze trhu a nikoliv k návrhu rozhodnutí o ceně, uvádí, že shodně s účastníkem řízení interpretuje zájem zákonodávce pro analýze relevantního trhu (stanovit, který subjekt má natolik výrazné postavení na trhu, že se může chovat zcela nezávisle na konkurenci), ze kterého ovšem nevyplývá učiněný závěr účastníka řízení. Stanovení podniků s významnou tržní silou je totiž výrazným způsobem ovlivněno vymezením trhu, ke kterému ovšem nedochází v rámci Zákona, ale v opatření obecné povahy č. OOP/1/02.2008-2, ve znění pozdějších opatření a následně v jednotlivých analýzách relevantních trhů, vydávaných jako opatření obecné povahy.

Účastník řízení uvedl, že pokud by ve správním řízení měl být určen nejen za subjekt s významnou tržní silou, ale i za subjekt, jemuž je nutné uložit povinnosti související s regulací cen, musel by správní orgán náležitě odůvodnit, že má účastník řízení významnou tržní sílu na trhu terminace volání do veřejných telefonních sítí poskytovaných v pevném místě, a musel by zjistit a náležitě odůvodnit, že jediné regulace ceny tohoto subjektu je schopna vytvářet předpoklady pro řádné fungování hospodářské soutěže.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení, byť směřuje k analýze trhu a nikoliv k návrhu rozhodnutí o ceně, uvádí, že nelze souhlasit s postupem účastníka řízení, který si sám vymezil rozsah relevantního trhu, na němž následně po správním orgánu požaduje prokázání postavení podniku s významnou tržní silou. Účastník řízení tak ignoruje věcnou náplň opatření obecné povahy č. OOP/1/02.2008-2, ve znění pozdějších opatření, jakož i definici relevantního trhu č. 3, jeho analýzu a obecně postup pro analýzy relevantních trhů uvedený v § 51 a 52 Zákona.

Účastník řízení byl toho názoru, že regulace cen postavená na síti NGN je v rozporu s požadavkem technologicky neutrální regulace stanovené v § 6 odst. 3 Zákona, který stanoví, že „technologicky neutrální regulací se rozumí regulace, která neukládá povinnost použít konkrétní druh technologie a ani žádný druh technologie nezvýhodňuje“. Nastavení cen tak, aby vyhovovalo jen jedné z technologií a aby ostatní technologie byly prodělečné, je asi nejryzejší příklad zvýhodňování.

K souladu se zákonnými požadavky správní orgán uvádí, že rozhodnutí o ceně bude vydáno na základě výsledků analýzy relevantního trhu č. 3, provedené v souladu s § 51 Zákona. Zároveň byly naplněny podmínky pro uložení povinností souvisejících s regulací cen podle § 56 a § 57 Zákona. Konkrétně analýza relevantního trhu č. 3 prokázala, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by na něm mohlo docházet k účtování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů². Za účelem nápravy zjištěného soutěžního problému přistoupil správní orgán ke stanovení regulovaných cen, které zohledňují pouze účelně a efektivně vynaložené náklady. Tyto náklady stanovil v souladu s Doporučením metodu čistého LRIC, která simuluje náklady teoretického efektivního operátora na plně konkurenčním trhu. Tím dochází k eliminaci rizika, že operátorům budou v ceně regulované služby hrazeny i neefektivně vynaložené náklady, k jejichž zahrnutí do regulované ceny mají

² Viz [analýza relevantního trhu č. 3](#) z 10. prosince 2013, str. 52-53

motivaci již z titulu nízké (či nulové) úrovně konkurence na regulovaném trhu. Metoda čistého LRIC umožňuje pokrýt všechny náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace, resp. náklady, kterým by se teoretický efektivní operátor mohl (opět v dlouhém období) vyhnout, pokud by velkoobchodní službu terminace neposkytoval. Zvolený způsob výpočtu regulované ceny tedy umožňuje pokrýt jak náklady variabilní, tak náklady, které jsou v krátkém období považovány za fixní. Správní orgán při uplatnění regulace cen vůči podniku s významnou tržní silou v rozhodnutí o ceně zohledňuje investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožňuje mu návratnost investic v přiměřeném časovém období, a to prostřednictvím navýšení účelně a efektivně vynaložených nákladů o přiměřený zisk, pro jehož stanovení využívá správní orgán procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 %. Tato hodnota je specificky pro celý sektor elektronických komunikací stanovena správním orgánem v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření. Správní orgán tak má za to, že výpočet regulované ceny je v souladu se všemi zákonnými požadavky.

Z výše uvedeného pak plyne, že správní orgán při výpočtu regulované ceny neprovádí separátní výpočet pro každý jeden podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu a nezohledňuje jejich specifické, konkrétní náklady, topologii sítě či použité prvky sítě.

Při tvorbě modelu se správní orgán, jak je uvedeno výše, řídil Doporučením, které stanoví, že ceny za ukončení volání mají být založené na nákladech, jež vznikly teoretickému efektivnímu operátorovi na efektivně konkurenčním trhu. Skutečnost, že cena za terminaci vychází ze sítě NGN tak není ani zvýhodňováním ani ukládáním povinnosti používat konkrétní technologii, ale pouze předpokladem, že efektivní operátor budující v současné době síť na efektivně konkurenčním trhu (hlasových služeb) by tuto síť stavěl jako síť nové generace (NGN), nikoliv jako starší síť PSTN.

Stejně tak se předpokládá, že takový operátor by měl mít v souladu s geografickým vymezením relevantního trhu vybudovanou síť v dostatečném územním rozsahu, aby byl schopen uspokojit poptávku po svých službách. Vzhledem k tomu, že společnost Telefónica Czech Republic, a.s. má nejhustší síť a představuje celoplošného poskytovatele služeb, odvíjel se koncept teoretického efektivního operátora od struktury její sítě. Vypočtenou cenu pak správní orgán aplikuje symetricky na všechny regulované subjekty, opět v souladu s Doporučením.

Dále účastník řízení uvedl, že i kdyby existovalo rozumné odůvodnění pro použití metody „pure“ BU-LRIC, odůvodnění proč nebyla regulace cen rozložena do více postupných kroků (glide path) je přinejmenším zarážející. Považuje-li správní orgán zmíněné Doporučení za závazné a má názor, že je povinen ho respektovat nejpozději do 31. prosince 2012, je nesplnění této povinnosti pochybením správního orgánu. Chyba orgánu státní správy v žádném případě není legitimním důvodem pro stanovení přísnějšího režimu pro adresáty státní správy.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že rozložení poklesu regulované ceny není v žádném případě nárokové a záleží vždy na uvážení správního orgánu, zda k němu přistoupí a případně v jaké podobě. Důvody, proč se správní orgán rozhodl nerozkládat pokles cen do více kroků, jsou uvedeny již výše a argumenty účastníka řízení tyto důvody nijak nezpochybnily. Správní orgán konstatuje, že nestanoví při regulaci cen na relevantním trhu č. 3 přísnější režim pro podniky s významnou tržní silou v situaci, kdy na relevantním trhu č. 7 již uložil podnikům s významnou tržní silou povinnost aplikovat cenu stanovenou metodou „pure“ LRIC (0,27 Kč/min.) od 1. července 2013. Za této situace je tak záměrem správního orgánu stanovit cenu metodou „pure“ LRIC na trhu fixní terminace co nejdříve.

Dále je dle účastníka řízení potřeba u regulace cen nahlížet na skutečné dopady na celkový trh. Předně je nutno si uvědomit existenci oligopolu na trhu s terminací hovorů do mobilní sítě, nemožnost přístupu nových subjektů na tento trh a regulaci ceny terminace

hovorů do mobilních sítí v devítinásobné výši navrhované regulace cen pro terminaci hovorů v pevných sítích. Účastník řízení dospěl k závěru, že regulace cen terminace volání by měla být celkově nastavená tak, aby ceny za terminaci hovorů v mobilních sítích nepřevyšovaly ceny terminace hovorů v pevných sítích. Regulace by měla být rovnoměrně zatěžující pro všechny subjekty na celém trhu s telekomunikacemi. Současně navrhované opatření je výrazně výhodnější pro subjekty působící na trhu č. 7.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení nejprve uvádí, že hodlá stanovit regulovanou cenu za terminaci na relevantním trhu č. 3 a relevantním trhu č. 7 prostřednictvím stejné nákladové metody „pure“ LRIC v souladu s Doporučením. To však v žádném případě neznamená, že pro obě služby, poskytované na oddělených relevantních trzích prostřednictvím různých typů sítí, bude regulovaná cena stejná. Správní orgán připomíná § 56 odst. 4 Zákona, podle kterého je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová.

V této souvislosti správní orgán připomíná, že ke stanovení regulované ceny za terminaci v mobilních sítích prostřednictvím metody „pure“ LRIC v souladu s Doporučením již došlo³ k 1. červenci 2013, a tato cena v současné době činí 0,27 Kč/min. Výše ceny za terminaci v mobilní síti je přibližně stejná ve všech zemích EU, ve kterých již k jejímu stanovení metodou „pure“ LRIC došlo⁴. Velikost poklesu maximální regulované ceny za terminaci správní orgán uvedl v analýze relevantního trhu č. 7⁵. Stejně tak cena za terminaci v pevné síti stanovená prostřednictvím modelu „pure“ LRIC se ve státech EU, dle informací správního orgánu, pohybuje nejčastěji kolem 0,1 eurocentu, tedy na hodnotách desetkrát menších, než cena za terminaci v mobilních sítích. K připomínkovanému relativnímu rozdílu mezi terminačními cenami na obou trzích správní orgán připomíná skutečnost, že např. ještě na konci roku 2008 činil rozdíl mezi terminační cenou v mobilní síti a terminační cenou ve fixní síti (v silném provozu na tranzitní ústředně) 2,63 Kč (2,99 Kč oproti 0,36 Kč), zatímco implementací ceny navržené v tomto rozhodnutí o ceně bude tento rozdíl činit jen 0,24 Kč. Tím se oproti stavu v roce 2008 sníží rozdíl mezi oběma terminačními cenami o 2,39 Kč (o 90,8 %). Správní orgán nemá za to, že by tímto vývojem docházelo k znevýhodňování operátorů pevných sítí.

Dále účastník řízení upozornil, že analýza trhu, jakožto opatření obecné povahy, které nesplňuje požadavky kladené na něj, může být i předmětem soudního přezkumu a účastník řízení se na soud hodlá obrátit. Účastník řízení proto správní orgán vyzývá k posouzení, zda analýza relevantního trhu č. 3 je způsobilá projít algoritmem přezkumu opatření obecné povahy tak, jak ho stanovil ve svém rozsudku č. 1 Ao 1/2005-98 Nejvyšší správní soud. Největší nedostatek spatřuje účastník řízení v proporcionalitě uložení povinností v souvislosti s regulací cen. Účastník řízení se domnívá, že regulace cen v jeho případě nesplňuje ani jedno z hledisek testu proporcionality tak, jak ho ve svém nálezu stanovil Nejvyšší správní soud (není ani vhodné, ani potřebné a už vůbec nedošlo k minimalizaci zásahů).

Správní orgán zdůvodnil soulad ukládaných povinností souvisejících s regulací cen se všemi zákonnými požadavky již výše a na tomto místě na ně tak jen odkazuje. Je nepochybně právem účastníka řízení obrátit se při nesouhlasu s ukládanou regulací na soud s žádostí o přezkum jak analýzy relevantního trhu č. 3, vydané v opatření obecné povahy, tak i tohoto rozhodnutí o ceně.

Dále účastník řízení nesouhlasil s poučením uvedeným v návrhu rozhodnutí o ceně, podle kterého proti němu není přípustný opravný prostředek a účastník řízení není jasně, z čeho by toto mělo vycházet. Veškerá řízení probíhají v rámci správního řádu a proti jakémukoliv rozhodnutí je možné podat opravný prostředek. Účastník řízení je tedy

³ Viz [CEN/7/12.2012-7](#), [CEN/7/12.2012-5](#), [CEN/7/12.2012-6](#)

⁴ Viz zpráva Sdružení evropských regulačních orgánů v sektoru elektronických komunikací BEREC s názvem Termination Rates Benchmark Snapshot (as of July 2013) – Integrated Report on Mobile Termination Rates and SMS Termination Rates, [BoR\(13\) 178](#), graf na str. 3.

⁵ Viz [analýza relevantního trhu č. 7](#) (č. A/7/12.2013-9), graf č. 6 na str. 34.

přesvědčen, že má možnost i proti rozhodnutí v tomto správním řízení podat rozklad dle § 152 správního řádu.

Správní orgán k připomínce uvádí, že podle § 107 odst. 9 písm. b) Zákona rozhoduje o rozhodnutích o ceně Rada (Českého telekomunikačního úřadu) a podle § 107 odst. 10 Zákona není proti rozhodnutí Rady přípustný opravný prostředek. Ten tak tedy není přípustný ani proti rozhodnutí o ceně.

Nad rámec připomínek obdržených od účastníka řízení správní orgán uvádí, že v rámci správních řízení zahájených s ostatními podniky s významnou tržní silou na relevantním trhu č. 3 obdržel pozměňovací návrh na úpravu odstavce 3 části I. výroku rozhodnutí, kterému se rozhodl vyhovět a předmětnou část výroku⁶ následně i tohoto rozhodnutí pozměnil takto: „*Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí mimo Evropský hospodářský prostor*“. Tato úprava naplňuje původní záměr správního orgánu, kterým byla snaha reagovat na značnou disproporci mezi velkoobchodními terminačními cenami uplatňovanými českými operátory na jedné straně a operátory ze zemí mimo EHP na straně druhé. Touto úpravou také správní orgán přistupuje k (de)regulaci volání originovaného ze států mimo EHP v obdobné logice, jaká byla využita i při regulaci roamingových služeb ze strany orgánů Evropské unie⁷.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací s dotčenými subjekty na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 6. února 2014. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 17. února 2014. V této lhůtě uplatnil připomínky k návrhu rozhodnutí účastník řízení a obecné připomínky Český telekomunikační klastr o.s.. Vypořádání všech obdržených připomínek je dostupné [zde](#).

Účastník řízení ve svých připomínkách k návrhu rozhodnutí požadoval po správním orgánu uplatnění cenové regulace rovněž na služby propojení prostřednictvím linek E1 se společnostmi Telefónica Czech Republic, a.s., jejíž ceny jsou dle názoru účastníka řízení příliš vysoké i s ohledem na výši regulované ceny za terminaci.

Správní orgán připomínce účastníka řízení nevyhověl, neboť rozhodnutí o ceně vychází z výsledků analýzy relevantního trhu č. 3, ve které správní orgán nezjistil žádné důvody pro uplatnění jiného rozsahu cenové regulace než u služeb terminace podle věcného vymezení tohoto relevantního trhu. V rámci správního řízení o uložení povinností souvisejících s regulací cen nemůže správní orgán s ohledem na ustanovení § 51 odst. 5 Zákona ukládat (další) povinnosti bez patřičné opory v závěrech analýzy relevantního trhu.

Účastník řízení rovněž vyjádřil přesvědčení, že navrhovaná cena je příliš nízká, stanovená tendenčně s jediným zájmem vyhovět Doporučení, které navíc není ani závazné. Účastník řízení navíc požadoval zohlednit při výpočtu velikost své sítě, oproti síti společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.

Protože účastník řízení nepoukázal na konkrétní nedostatky ve výpočtu regulované ceny, odkazuje správní orgán na své výše uvedené zdůvodnění souladu svého postupu se všemi relevantními zákonnými požadavky kladenými na rozhodnutí o ceně, jakož i na zdůvodnění výběru metodiky „pure“ BU-LRIC pro stanovení předmětné regulované ceny za terminaci. K rozdílu ve velikosti síti účastníka řízení a společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. správní orgán uvádí, že výpočet regulované ceny neprovádí pro jeden konkrétní subjekt, ale pro teoretického efektivního operátora působícího na vymezeném relevantním trhu č. 3 a v tomto smyslu je tak připomínka irelevantní.

⁶ Původní znění navržené správním orgánem v rámci zahájení správního řízení bylo následující: „Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání přichozí ze sítí operátorů v zemích mimo Evropský hospodářský prostor.“

⁷ Viz např. čl. 2 odst. 2 písm. d) a e) [Nařízení](#) Evropského Parlamentu a Rady (EU) ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii.

Účastník řízení dále namítal, že uplatněnou regulací budou zvýhodněni operátoři mobilních sítí, neboť dojde k navýšení poměru mezi cenou za terminaci v mobilní síti a cenou za terminaci v pevné síti na 9:1.

Správní orgán poukazuje na vyjádření uvedené výše k obdobné připomínce a zdůrazňuje, že nelze odhlížet i od změny absolutního rozdílu v cenách obou služeb, který se od roku 2008 snížil o více než 90 %. Rovněž v relativním vyjádření klesly terminační ceny v pevné i mobilní síti od roku 2008 o přibližně stejné procento (90-91 %). Podstatné také je, že obě terminační ceny budou stanoveny prostřednictvím stejné nákladové metodiky, která však musí respektovat náklady spojené s oběma specifickými typy sítí.

Druhý připomínající subjekt Český telekomunikační klastr (dále jen „ČTKK“) označil snížení terminačních poplatků za volání v pevném místě na 0,03 Kč za „markantní“ ve srovnání s výší terminačních poplatků za volání do mobilních sítí 0,27 Kč. Podle ČTKK se jeví výše terminace do pevných sítí značně disproporční a porušující zásadu technologické neutrality a takto vysoká nerovnost zvýhodňuje mobilní síť oproti pevným sítím. ČTKK se domnívá, že není žádný relevantní technický ani ekonomický důvod, který by takto vysokou disproporci ve výši terminačních poplatků ospravedlnil. Pokud by Úřad skutečně stanovil terminační poplatky na navrhované výši, ČTKK navrhl, aby regulátor bezodkladně zahájil řízení směřující ke stanovení terminačních poplatků za volání do mobilních sítí tak, aby byly stanoveny správně, spravedlivě a na principu technologické neutrality.

Tuto připomínku správní orgán neakceptoval. Je naopak přesvědčen, že by se porušení zásady technologické neutrality dopustil, pokud by bez ohledu na náklady spojené s oběma specifickými typy sítí (pro které jsou navíc vymezeny dva samostatné relevantní trhy) usiloval o sjednocení či sblížení obou terminačních cen. Tímto postupem by totiž musel nastavit buď takovou (jednotnou) cenu, která by výrazně převyšovala náklady na poskytování fixní terminace, nebo naopak takovou, která by byla výrazně pod náklady mobilní terminace. Správní orgán připomíná, že obě terminační ceny jsou stanovené stejnou nákladovou metodikou („pure“ BU-LRIC) v souladu s Doporučením, a obdobných rozdílů mezi fixními a mobilními terminačními cenami dosahují ve všech zemích EU, ve kterých již k implementaci Doporučení došlo.

ČTKK dále poukázal na skokové snížení ceny za službu terminace volání v pevném místě z původní výše 0,34 Kč, resp. 0,17 Kč na 0,03 Kč. Takové jednorázové snížení ceny považuje za příliš prudké, se kterým nebude mít trh dostatečný prostor se vypořádat. Z tohoto důvodu ČTKK navrhuje postupné snižování ceny během roku, například ve třech postupných krocích.

Požadavku na zavedení dostatečného prostoru pro vypořádání se se sníženou terminační cenou správní orgán nevyhověl. Podle názoru správního orgánu povinnost sjednávat a uplatňovat regulovanou cenu až počínaje prvním dnem třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci rozhodnutí, vytváří dostatečný časový prostor pro uplatnění nových cen na trhu. Dojde-li k nabytí právní moci rozhodnutí ještě v průběhu března 2014, budou dotčení operátoři povinni sjednávat a uplatňovat regulovanou cenu pro stávající smluvní vztahy nejpozději od 1. června 2014. Správní orgán také připomíná, že pokud v minulosti stanovoval postupný pokles cen za terminaci v mobilních sítích, pohybovalo se průměrné snížení ceny v každém kroku okolo 0,30 Kč, což je také přibližná hodnota současného poklesu maximální regulované ceny za terminaci ve fixních sítích.

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neuplatnil ve svém vyjádření ze dne 11. března 2014 k návrhu rozhodnutí o ceně žádné připomínky.

Správní orgán dále konstatuje, že v rámci jednoho ze souběžně probíhajících správních řízení s ostatními podniky s významnou tržní silou na relevantním trhu č. 3 obdržel dne 24. března 2014 doplňující vyjádření s návrhem na úpravu odstavce 3 části I. výroku rozhodnutí, kterému se rozhodl věcně vyhovět a předmětnou část výroku⁸ pozměnit do následující podoby: „Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí Evropského hospodářského prostoru.“ Tato úprava má zabránit možnému spekulativnímu chování některých operátorů, kteří mohou záměrně vymazávat tzv. A-číslo a vyžadovat po operátorech v České republice nižší (regulovanou) cenu za terminaci.

Tato reformulace je zároveň v souladu se záměrem správního orgánu, deklarovaným již v analýze relevantního trhu č. 3, zohlednit při ukládání povinností souvisejících s regulací cen zjištěnou asymetrii v terminačních cenách uplatňovaných (regulovanými) podniky s významnou tržní silou (na relevantním trhu č. 3) na jedné straně a operátory ze zemí mimo EHP na straně druhé. Obdobné podmínky pro uplatňování regulovaných cen stanoví správní orgán ve všech rozhodnutích o ceně na relevantních trzích č. 3 a 7.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise dopisem ze dne 28. dubna 2014 uplatnila k návrhu rozhodnutí následující připomínky.

V první připomínce Evropská komise správní orgán vyzvala, aby v souladu s regulačním rámcem EU podrobněji odůvodnil svůj regulační přístup k hovorům originovaným v zemích mimo EHP.

Správní orgán důvody pro vyloučení hovorů přicházejících ze zemí mimo EHP z rozsahu cenové regulace uvedl již jak v analýze relevantního trhu č. 3⁹, tak v samotném návrhu tohoto rozhodnutí. Na tomto místě pak správní orgán doplňuje, že cílem vyjmutí hovorů příchozích ze zemí mimo EHP z cenové regulace byla snaha reagovat na vysokou asymetrii mezi terminačními cenami uplatňovanými operátory v České republice a cenami uplatňovanými v zemích mimo EHP. Tyto rozdíly pramení dle názoru správního orgánu do určité míry z rozdílných metod pro stanovení terminačních cen, spíše než pouze z prostých rozdílů v nákladech vynakládaných na službu terminace. Neuložením povinností souvisejících s regulací cen na tento typ příchozího terminovaného provozu získávají tuzemští operátoři větší vyjednávací pozici se svými zahraničními protějšky o vzájemné úrovni terminačních cen, která by dle názoru správního orgánu mohla, přinejmenším v některých případech, vést k poklesu terminačních cen v zemích mimo EHP a v důsledku toho i k poklesu souvisejících maloobchodních cen pro koncové uživatele za mezinárodní volání do těchto destinací. Tím by dle správního orgánu mohlo dojít k eliminaci křížového financování operátorů (a přeneseně jejich koncových uživatelů), ze zemí mimo EHP, českými operátory (a přeneseně jejich koncovými uživateli), kteří by byli nuceni si za terminaci příchozích hovorů účtovat pouze cenu stanovenou metodou pure BU-LRIC.

Byť správní orgán dokáže v současné době jen těžko odhadnout, v kolika případech povede vyjmutí zmíněných hovorů z rozsahu cenové regulace v konečném důsledku k poklesu maloobchodních cen mezinárodního volání do zemí mimo EHP, lze odhadovat, že potenciál zvoleného přístupu vést ke snížení těchto maloobchodních cen je větší než v případě uložení cenové regulace i na volání příchozí ze zemí mimo EHP. Tím správní orgán lépe přispívá

⁸ Původní znění odstavce 3 části I. výroku v rámci probíhajícího správního řízení bylo následující: „Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí mimo Evropský hospodářský prostor.“

⁹ Viz str. 39-40.

k zajištění ochrany zájmů koncových uživatelů, čímž naplňuje jak jeden z cílů Zákona (§ 5), tak i evropského regulačního rámce.

Oprávněnost tohoto přístupu lze odvodit i z argumentace samotného Doporučení a související Vysvětlující zprávy¹⁰ Evropské komise, ve které, rovněž v souladu s již výše uvedeným, dokládá, že k posílení hospodářské soutěže a následným přínosům pro koncové uživatele (v podobě nižších maloobchodních cen) vede symetrické uložení cenové regulace prostřednictvím metody pure BU-LRIC všem SMP operátorům na relevantním trhu. To dokáže správní orgán zajistit právě a jen na terminovaný provoz, originovaný v rámci České republiky regulovanými SMP operátory. Obdobně pak správní orgán předpokládá, že ve většině zemí EHP dojde při stanovování terminačních cen k implementaci metody stanovené v Doporučení (pure BU-LRIC), a tedy i pro tento provoz přichází ze zemí v rámci EHP ukládá obdobnou povinnost související s regulací cen. Protože však správní orgán nechová obdobný předpoklad (o stanovování cen prostřednictvím metody pure BU-LRIC) i vůči zemím mimo EHP, cenovou regulaci na tento typ přichozího terminovaného provozu neukládá a výši cen nechává na dobrovolném ujednání dotčených smluvních stran.

V druhé připomínce Evropská komise připomněla, že podle Doporučení měly národní regulační orgány zajistit implementaci terminačních cen prostřednictvím metody pure BU-LRIC do 31. prosince 2012. S ohledem na zpoždění při implementaci této metody vůči termínu stanovenému v Doporučení pak Evropská komise vyzvala správní orgán k bezodkladnému přijetí rozhodnutí a podrobnému zdůvodnění, proč je nutné přistoupit k zavedení nákladově efektivních cen až prvním dnem třetího měsíce po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci rozhodnutí.

Správní orgán se k důvodům pro ponechání implementační lhůty pro uplatnění ukládaných povinností v rámci stávajících smluvních vztahů vyjádřil již v rámci návrhu rozhodnutí (viz odůvodnění k části II. výroku). Na tomto místě pak doplňuje, že obdobnou implementační lhůtu ponechával a ponechává rovněž při ukládání povinností souvisejících s regulací cen i na jiných relevantních trzích (zejména i na relevantním trhu č. 7 při regulaci mobilních terminačních cen) a tuto praxi považuje směrem k regulovaným tržním subjektům za transparentní a předvídatelnou. Důvodem pro poskytnutí této implementační lhůty je skutečnost, že Zákon vymezuje v § 80 lhůtu dvou měsíců pro uzavření dodatku dvou operátorů ke smlouvě o propojení jako lhůtu, jejímž marným uplynutím je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor o propojení. Tuto minimální lhůtu v délce dvou měsíců tak správní orgán obvykle poskytuje i v případě ukládaných povinností (nápravných opatření), a to právě pro sjednání příslušných dodatků, aniž by vyžadoval plnění uložených povinností již v době bez podepsaných dodatků ke smlouvám. Správnímu orgánu je rovněž ze své činnosti známo, že tržní subjekty z řad alternativních operátorů tuto minimální implementační lhůtu pro regulované SMP operátory často navrhují rovněž s ohledem na možnost růstu regulovaných velkoobchodních cen a s tím související potřebu zajistit během relativně krátké doby úpravu maloobchodních cen a obchodních smluv s koncovými zákazníky tak, aby k navýšení maloobchodních cen nedošlo později, než ke zvýšení cen velkoobchodních. Konečně pak správní orgán připomíná, že implementační lhůta stanovuje regulovanému subjektu nejzazší termín pro splnění uložené povinnosti, čímž nevyklučuje, že k jejímu splnění dojde již před tímto datem. Tato lhůta se navíc vztahuje pouze na stávající smluvní vztahy, zatímco pro nově uzavírané smluvní vztahy platí ukládané povinnosti již dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Účastníku řízení byla dána možnost (výzvou správního orgánu ze dne 11. dubna 2014), aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení svého práva nahlédnout do spisu před vydáním rozhodnutí nevyužil.

¹⁰ Viz Commission Staff Working Document accompanying the Commission Recommendation on the Regulatory Treatment of Fixed and Mobile Termination Rates in the EU, Explanatory Note, [C\(2009\) 3359 final](#).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu